

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Вихідання
XX

№ 92 (2664).

ЧЕТВЕР,

2

СЕРПНЯ
1979 РОКУ.Газета виходить
з 1939 рокуЦіна
2 коп.

АКТИВНУ УЧАСТЬ У КОСОВИЦІ ХЛІБІВ ВЗЯЛА МОЛОДЬ КОЛГОСПУ «КІРОВОГРАДСЬКИЙ» КІРОВОГРАДСЬКОГО РАЙОНУ. ВОДИЙ КОМСОМОЛЕЦЬ ОЛЕКСАНДР ДИБЕНКО З ПОЧАТКУ ЖНІВ ПЕРЕВІЗ З ПОЛЯ НА ТІК ПОНАД ШІСТЬ ТИСЯЧ ЦЕНТНЕРІВ ХЛІБА.

Фото М. ХОРУНЖЕНКА.

Учасникам Всесоюзного зльоту представників трудових об'єднань школярів

Дорогі діти!

Відрядно, що ви з юних літ стаєте учасниками такого чудового руху, як трудові об'єднання школярів. Спасибі вам за те, що ви стараетесь внести посильний вклад у всенародну боротьбу за успішне втілення в життя рішень XXV з'їзду КПРС.

В трудових об'єднаннях у юнаків і дівчат формується характер, виховується цілеспрямованість, почуття обов'язку, стають близькими такі поняття, як робітнича честь, колективізм, пізнається ціна хліба, глибоко усвідомлюється необхідність охорони природи рідної землі, яка дарує людям добробут, здоров'я і радість. Тут школярі вчаться любити свою землю, по-господарському дбати про неї, щоб вона ставала дедалі кращою і багатшою.

Дуже важливо, що ще в шкільні роки ви маєте можливість на практиці закріпити здобуті знання, набути трудових навичок, оволодіти основною професією, право на вибір якої гарантує вам Конституція СРСР. Це допоможе в майбутньому правильно визначити життєві плани, зайняти гідне місце в славних рядах трудівників нашої країни. Хай же розвивається і міцніє ваш рух, примножуються його славні традиції.

Саме в праці на благо Батьківщини розкриваються кращі якості радянських людей. Цього вас вчать старші товариші-комуністи, наставники — робітники і колгоспники, педагоги, керівники шкільних об'єднань. Їх чудова діяльність заслуговує вслякого схвалення і підтримки.

Дорогі друзі!

Ваш зліт проходить у рік 25-річчя з початку освоєння ціліни, на легендарній запорізькій землі, де в ударній праці на будовах перших п'ятирічок — Дніпрогесі, «Запоріжсталі» — мужніли тисячі молодих патріотів. Зразки трудового героїзму виявив наш народ у післявоєнний період, відродивши з попелу і руїн ці первенці радянської індустрії. Вам продовжувати славні традиції ударників перших п'ятирічок, стахановців, покорителів цілини, героїв космосу. Комуністична партія і Радянська держава роблять усе, щоб ви жили під мирним небом, впевнено дивилися в майбутнє. Готуйтеся стати гідними спадкоємцями старших поколінь, живіть, вчіться і працюйте так, як учить Комуністична партія, як заповідав Володимир Ілліч Ленін!

Л. БРЕЖНЄВ.

ПОЛІПШУВАТИ УПРАВЛІННЯ НАРОДНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

НА ВИКОНАННЯ РІШЕНЬ XXV З'ЇЗДУ ПАРТІЇ ПРО ПОЛІПШЕННЯ УПРАВЛІННЯ НАРОДНИМ ГОСПОДАРСТВОМ ЦК КПРС ПРИЙНЯВ ПОСТАНОВУ ПРО ДАЛЬШЕ ВДОСКОНАЛЕННЯ ГОСПОДАРСЬКОГО МЕХАНІЗМУ І ЗАВДАННЯ ПАРТІЙНИХ І ДЕРЖАВНИХ ОРГАНІВ.

В умовах розвинутого соціалізму, відзначається в постанові, наша країна досягла великих успіхів в економічному і соціальному розвитку в підвищенні народного добробуту.

Наша економіка ціни досягла такого рівня розвитку, коли особливої актуальності набуває подальше поліпшення управління народним господарством. ЦК КПРС вважає необхідним ще більше націлити всю управлінську і планову діяльність на підвищення ефективності виробництва і якості роботи, досягнення високих кінцевих народногосподарських результатів, на повніше задоволення зростаючих суспільних і особистих потреб.

Першорядного значення ЦК КПРС надає подальшому підвищенню ролі державного плану, і насамперед п'ятирічного, як важливого інструменту реалізації економічної політики партії, забезпе-

ченню збалансованості планів, їх більшої орієнтації на розв'язання соціальних завдань.

ЦК КПРС і Рада Міністрів СРСР прийняли постанову «Про поліпшення планування і посилення впливу господарського механізму на підвищення ефективності виробництва і якості роботи». Текст цієї постанови опубліковано в пресі.

Центральний Комітет КПРС висловив тверду впевненість у тому, що партійні, радянські, господарські, профспілкові і комсомольські організації, колективи трудящих зроблять усе необхідне для реалізації намічених заходів, забезпечать нове могутнє піднесення народного господарства, внесуть вагомий вклад у зміцнення могутності соціалістичної Батьківщини, побудову матеріально-технічної бази комунізму.

(ТАРС).

ШКОЛА РОБІТНИЧОЇ ЧЕСТІ

ДРУГИЙ ВСЕСОЮЗНИЙ ЗЛІТ ПРЕДСТАВНИКІВ ТРУДОВИХ ОБ'ЄДНАНЬ ШКОЛЯРІВ

У Запоріжжя — місто революційної, бойової і трудової слави — з усіх союзних республік з'їхалися юні патріоти — опунки і правнуки тих, хто в роки перших п'ятирічок закладав основи соціалістичної економіки, мужньо захищав Радянську Вітчизну в боротьбі з ворогами, відроджував рідну землю в післявоєнний період.

Посланців найкращих з кращих учнівських виробничих бригад стали колективними делегатами другого Всесоюзного зльоту представників трудових об'єднань школярів, який відкрився 31 липня в Запоріжжі. Учасники зльоту розкажуть про свої славні трудові справи, візьмуть участь у всесоюзних конкурсах масових професій, підлібуть підсумки діяльності учнівських трудових об'єднань, яким нині минає чверть століття.

Разом з школярами в міському Палаці культури «Жовтневий» — почесні гості зльоту: гвардійці перших п'ятирічок, ветерани Великої Вітчизняної війни, передовики і новатори виробництва, покорителі цілини і космосу, наставники підрастаючої зміни, представники партійних, радянських і громадських організацій, комсомольські працівники.

Бурхливим, тривалим оплесками зустріли учасників зльоту привітання товариша Л. І. Брежнєва, яке оголосив перший секретар Запорізького обкому партії М. М. Всеволодський.

Від імені учасників зльоту перший секретар ЦК ВЛКСМ Б. М. Пастухов висловив сердечну вдячність Леоніду Іллічу Брежнєву за тепле привітання, прийняте батьківським підтриманням про молоді покоління Країни Рад.

Б. М. Пастухов повідомив, що в школах країни створено понад 40 тисяч виробничих бригад, 26 тисяч загонів, які працюють

у промисловості і сфері обслуговування, 27 тисяч таборів праці і відпочинку, 10 тисяч учнівських лісництв. Літня трудова чверть, що проходить під девізом «Мій труд вливається в труд моєї республіки», — влячне поле діяльності, на якому юна зміна може випробувати свої сили, зробити чимало корисного для Батьківщини.

З великою теплотою промови говорив про наставників молоді, які віддають усе шедрість розуму і серця, знання і практичний досвід підрослому поколінню. Серед них — двічі Герой Соціалістичної Праці Марко Андронович Брага, присутній на зльоті. Прославлений механізатор працює не тільки на пшеничному полі рідної Херсонщини, а й у сільській школі викладачем виробничого навчання, є наставником учнівської бригади. Шороку на хлібну ниву виводять свої машини півтори тисячі його вихованців — ціла армія механізаторів.

Оплесками висловили учасники зльоту свою вдячність представникам старшого покоління, чий традицій вони гідно продовжують.

Виробничі учнівські бригади, які виникли 25 років тому на Ставрополі, Україні та в інших республіках, стали діловою формою комплексного виховання школярів, підкреслюючи у своєму виступі міністр освіти СРСР М. О. Прокоф'єв. Висока ефективність відзначає учнівські виробничі бригади, які працюють у сільськогосподарському виробництві. Відповідальність за закріплену ділянку землі, турбота про добрий урожай, розумно поставлений досвід — все це сприяє формуванню у дітей хазяйського підходу до справи, допомагає ростити людей, допомагає рости.

Учнівська трудова бригада — прекрасна школа морального виховання, громадського гарту.

Чверть століття тому на поля колгоспу «Росія» Ставропольського краю вийшла перша в країні учнівська виробнича бригада Григоропольської середньої школи. Десятикласниця цієї школи Надія Рубцова, яка виступила на зльоті, повідомила, що за ці роки тут підготовлено понад півтори тисячі механізаторів, третина яких працює в рідному господарстві.

Про справи своїх трудових колективів розповіли на зльоті Грисяна Кайреніна з Тракийської середньої школи № 2 Литовської РСР. Костянтин Ясечко — учень Каменської середньої школи Брестської області БРСР. Рамішан Ахмедов з Акалтинського району Сирдар'їнської області Узбецької РСР, учень середньої школи № 50 м. Києва Сергій Трофименко.

Трудові об'єднання виховують у юнаків і дівчат прагнення стати долав робітничого класу і колгоспного селянства, сприяють духовному формуванню молодих патріотів — справжніх господарів своєї країни. Про це говорили: одна з перших стахановок у текстильній промисловості Герой Соціалістичної Праці М. І. Виноградова і секретар ВЦРПС Л. А. Земляничкова.

Гарячий привіт від тих, хто штурмує простори Всесвіту, учасникам зльоту передав льотчик-космонавт СРСР Герой Радянського Союзу В. О. Джанибеков.

У роботі зльоту беруть участь завідувач сектору відділу науки і освіти закладів ЦК КПРС Є. М. Кожевников, перший секретар ЦК ВЛКСМ А. І. Корієнко, міністр освіти УРСР М. В. Фоменко.

Представники трудових об'єднань школярів поклали квіти до пам'ятника В. І. Леніну біля греблі легендарного Дніпрогесу. Спецкор. РАТАУ.

Засідання обласної комісії

Відбулося чергове засідання обласної комісії по проведенню Міжнародного року дитини під головуванням першого заступника голови облвиконкому А. А. Давиденка. Розглянуто хід виконання постанов ЦК Компартії України і Ради Міністрів УРСР, відповідних постанов

бюро обкому партії, облвиконкому щодо зміцнення матеріальної бази дитячих дошкільних закладів, дитячих лікувальних установ.

Обговорено також хід проведення Міжнародного року дитини в Ленінському і Кіровоградському районах м. Кіровограда.

«ЗЕЛЕНИМ ЖНИВАМ» — КОМСОМОЛЬСЬКУ ТУРБОТУ!

УЛЬЯНОВСЬКИЙ РАЙОН. У колгоспі «Росія» склалися свої традиції у галузі кормовиробництва. Тут за врожайністю кормового клону відповідають спеціально призначені люди. Так, комсомольцеві Анатолію Тюкову було доручено подбати про шедру віддачу ділянки люцерни. Молодий механізатор старанно по-

ливав її у засуку. Брав активну участь у збиранні врожаю. Кожен гектар видав по 165 центнерів зеленої маси.

Взагалі молодь колгоспу по-господарськи дбає про забезпечення кормами громадського стада. На збиранні сіна відзначився Анатолій Шевцов, на транспортуванні грубих кормів — Степан Сегутовський, на косовиці зеленої маси люцерни — Петро Гаврилюк. За попередніми підрахунками у господарстві буде заготовлено в достатку кормів для стійлового утримання худоби.

В. КРАВЦОВ,
керівник корпусу газети «Молодий комуніст».

ЛЕНІНСЬКИЙ ЗАЛІК

НА ЖАЛЬ, ОТАК...

Здавалося б, не варто і гортити, що громадсько-політична атестація учасників Ленінського заліку — відправна точка для наступної наполегливої роботи комсомольських організацій. Істина прописана. Та доводиться її повторювати. Бо, скажімо, в Устинівському районі ЛКСМ України поняття про Ленінський залік пов'язують лише з періодом атестації.

Спробуємо проаналізувати причини. Спочатку — «об'єктивні». Вони полягають у тому, що другий секретар райкому Микола Михалевич працює на своїй посаді п'ять місяців, а завідувач відділом комсомольських організацій Анатолій Лисогор — шість місяців. Та це не виправдовує пасивності, певної некомпетентності обох. Аж до переходу на роботу в райком хлопці були активістами комсомольської роботи. Тому, певна річ, Анатолій Лисогор, повинен знати хоч, який етап Ленінського заліку триває нині. Повинен...

Микола Михалевич приїшов у райком саме у той період, коли в первинних організаціях підбивали підсумки атестації учасників ювілейного, другого етапу Ленінського заліку, присвяченого 60-річчю ВЛКСМ. Стояти осторонь цієї важливої кампанії другий секретар, зрозуміло, не міг. Це засвідчує і його підпис на відповідній інформації, яку направлено в обком ЛКСМ України. Отут і виникає сумнів про об'єктивність цього документа. Бо ж про підсумки роботи атестаційних комісій в первинних організаціях надіслали свої інформації тільки сім організацій з тридцяти шести. Та й про склад атестаційних комісій зазначають лише вісім списків, що зберігаються у папках Миколи Михалевича. А як було в інших двадцяти п'яти первинних?

Згідно з довідкою, підписаною Михалевичем, з 2674 учасників Ленінського заліку (з них — 2181 комсомолець) виконали особисті комплексні плани — 2615 (в тому числі 2110 членів ВЛКСМ). Тобто, не виконали взятих зобов'язань 59 юнаків і дівчат віком до 30 років, в тому числі... 71 комсомолец. Парадокс? Мабуть, звичайний радянський формалізм.

Ми не випадково згадали період атестації. Саме в цей період юнаки та дівчата планують свої майбутні трудові здобутки, участь у громадському житті, духовне зростання і фізичний гарт. Для того й аналізується детально підсумки громадсько-полі-

тичної атестації, щоб окреслити горизонти дальшого зростання молодих людей.

Від чого ж відштовхуються устипівці?

Візьмемо два з основних підсумкових показників атестації — кількість юнаків та дівчат, що не виконали особистих комплексних планів, та критичні зауваження, висловлені учасниками заліку. Є ці цифри, хоч і «вибиті», за словами Михалевича, по телефону. Та яка ж користь із таких цифр, коли вони «голі» в буквальному розумінні цього слова? Чому, з яких причин не виконав зобов'язань той чи інший комсомолец, про що свідчать критичні зауваження? Який їхній хоч зміст? Ніхто про це в райкомі не знає.

Ми вже не говоримо про те, яких пунктів особистого комплексного плану, не виконав такий-то комсомолец, хто і які пропозиції про поліпшення роботи райкому ЛКСМ України та первинних комсомольських організацій висловлював. А якщо це не відомо, то, зрозуміло, не буде й можливості тримати на контролі хід Ленінського заліку. В цьому ми переконались, побувавши в комсомольських організаціях колгоспів імені Держинського та імені Петровського. У першій, де 38 комсомольців, заповнено всього п'ятнадцять бланків особистих комплексних планів. Заповнено формально. Так, вихователька дитячого садка Катерина Бодопро зобов'язалась... «виконувати виробничі завдання на 100 процентів...»

Щодо кращі справи у колгоспі імені Петровського. Але й тут (варто було секретареві комсомольської організації Тетяні Лагно вийти на екзамнаційну сесію) припинилася внутрішнікова робота.

Було б не справедливо стверджувати, що в райкомі взагалі забули про Ленінський залік. Питання про те, чому не проходить громадсько-політична атестація у райсільгосптехніці, заслуговували на засіданні бюро. Комітет і секретаря комсомольської організації Миколу Ігнатенка навіть зобов'язали до... і квітня (?) закінчити цю важливу справу. Ось так. На жаль, отак...

Ю. ДМИТРЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

ВИХОВУЄ КОЛЕКТИВ

Ви любите волошки? Блакитні, пухнасті і зазше трішки сумні. Вони нагадують мені очі нашого наставника і бригадира Марії Петрівни Напрієнко. Її теплі очі — завжди уважні й лагідні — щодня слідкують за нашими руками, настроєм, за нашими волошками на чайних сервізах. Мабуть, тому квіти на кухликах і чайниках виходять з-під наших пензлів такими усміхненими.

Нехай усміхаються квіти

ними, загадковими і теплими.

Ми — робітники живописного цеху Світловодського керамічного заводу.

В інших цехах глина, каолін, пісок справді казково перетворюються у тонкі, прекрасні вази, блюдця, кухлі і, пройшовши крізь

носії, наносячи на них різноманітні малюнки, затверджені художньою радою підприємства.

Я вважаю, що чайний сервіз — це не просто посуд. Це атрибут задушевної дружньої розмови сімейних урочистостей і святкових

Повільно пливе стрічка конвейера, впрямі дівочі руки обережно беруть білу блискучу чашку і воно зацвітає волошками, трояндами, маками і ще безліччю якихось дивовижних квітів, які можуть наснитись тільки дівчатам

гості у нашому цеху. Адже наша Марія Петрівна — керівник гуртка прикладного мистецтва у Світловодській середній школі № 4. Чимало гуртківців мріють після закінчення школи прийти до нас на роботу, інші, як Наталя Бойчук з нашої бригади, — вчитись у Харківському художньо-промисловому інституті.

Я теж мрію про вступ до вузу чи технікуму. Адже поки що розмалюю сервізи, створені іншими, а Оля Алещенко, наприклад, вже авторка сувеніру, у неї багато цікавих творчих задумок.

Здавалось б, нехитре заняття — малювати квіточки на посуді. А скільки фарб нам треба приготувати, скільки уважності і зібраності вимагає наша робота! Кожного місяця бригада їде до відділу технічного контролю близько 400 чайних сервізів. Особливо прискіпливий контролер у нас Олександр Гвозденко. Дуже вболіває дівчина за якість виконаної нами роботи. Це питання — в центрі уваги і секретаря комітету комсомолу заводу, технолога Гайни Дерев'яно. Ось і сьогодні, проводячи з нами бесіду, Гайна відзначила старанність Лідії Прядко та Валентини Гавриленко, колишніх учнів Марії Петрівни, а сьогодні — кращих робітниць цеху.

О. ХРАПУНОВА,
робітниця Світловодського керамічного заводу.

На знімку: чуйний наставник і добрий порадник Марія Петрівна НАПРІЄНКО (праворуч) завжди приходять на допомогу молодим фахівцям.

печі вісімсотградусного накали, крізь глазурані в'язи, прибувають до нас для художнього розпису.

Молодь цеху об'єднана у дві комсомольсько-молодіжні бригади. Ми надаємо виробам заводу краси, витонченості і неповтор-

подей. Тож і мусить малюнок на чайнику бути теплим, ненабрідливим. Так вчить нас і Марія Петрівна. Вона не тільки наш бригадир, а й автор цього волошкового сервізу, якому присвоєно державний Знак якості.

і тільки ранньої весни. Зачарована тим різнобарв'ям, весело вимальовує на сервізах зірочки і олімпійські кільця Надія Гавриленко, із заздirstю у цю мить дивиться на матір маленька Гетянка, школярка. Школярі — часті

Батьківською стежкою

Для Сашка Стояна ще зовсім свіжа згадка про випускний вечір. Та це й не дивно: адже з того часу не минуло й місяця. А скільки нових вражень у хлопця за цей короткий період. І все — завдяки старшому товаришеві Васи Івановичу. Саме він підійшов до Сашка і просто запропонував: «Йди до мене напарником на «Володимирець». Сам Василь уже цілий рік працював у колгоспі імені Ульянова трактористом

і користувався заслуженим авторитетом навіть серед літніх механізаторів. «Золото, а не хлопець!», — сказав якимось про нього бригадир тракторної бригади П. Т. Веретук.

З перших днів спрацювалися юнаки. Своє безпосереднє завдання — забезпечити ферми зеленою масою — виконують успішно. Не було ще випадку, щоб привезли корми невисачено або виконали роботу абияк. Обліковець Г. Г. Кожухар у табелях

проти прізвищ хлопців завжди з задоволенням виводить 120 — 125, а то й 150 процентів.

Радіє за сина шанований у колгоспі механізатор С. Т. Стоян: «Пшов батьківською стежкою...»

А недавно в житті хлопця відбулась знаменна подія: переклада комсомольська організація колективу прийняла його в члени ВЛКСМ.

Л. ГНІДЕЦЬ,
член комітету комсомолу колективу імені Ульянова,
Добровеличківський район.

ЦЬОГО РОКУ ВИПОВНЮЄТЬСЯ 40 РОКІВ ПЕРЕМОГИ НАД ЯПОНСЬКИМИ МІЛІТАРИСТАМИ В РАЙОНІ ХАЛХІН-ГОЛУ. ЯСКРАВО СТОРІНКУ ІСТОРІЇ БОЙОВОЇ БРАТНЬОЇ СПІВДРУЖНОСТІ МІЖ СРСР І МНР ВПИСАЛИ ЧЕРВОНОАРМІЙЦІ І МОНГОЛЬСЬКІ ЦІРИКИ. НАПЕРЕДІ ДНІ ЗНАМЕННОЇ ДАТИ РЕДАКЦІЯ ДВОХ МОЛОДІЖНИХ ГАЗЕТ — «КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ПРАВДИ» І «ЗАЛУЧУДЫН УНЕН» («МОЛОДІЖНА ПРАВДА») РОЗПОЧАЛИ СПІЛЬНУ ЕКСПЕДИЦІЮ «ПАМ'ЯТЬ ХАЛХІН-ГОЛУ», В ЯКІЙ БЕРУТЬ УЧАСТЬ ВЕТЕРАНИ БОІВ, ІСТОРИКИ, КРАЄЗНАВЦІ, ЖУРНАЛІСТИ, БАГАТОЧИСЛЕННІ РАДЯНСЬКІ І МОНГОЛЬСЬКІ ЧИТАЧІ.

ПЕРШИЙ ЗАСТУПНИК МІНІСТРА ОБОРОНИ МНР ГЕНЕРАЛ-ПОЛКОВНИК БУТОЧИН ЦОГ, УЧАСНИК БОІВ НА ХАЛХІН-ГОЛІ, СКАЗАВ НАПУТНЄ СЛОВО ЕКСПЕДИЦІЇ БРАТНЬОЇ ГАЗЕТ.

ОЗМОВА з генералом по телефону була короткою:

— Приїздіть, буду радий. З-за широкого столу, над яким висіла карта, помірено прапорцями і кружальцями, піднявся невисокий на зріст, кремезний чоловік. Лагідна посмішка, колоча щіточка вусів.

— Ось що вас, напевне, зацікавить, — і генерал розглядав на столі конверти. Це були відгук на його статтю — напутнє слово експедиції «Пам'ять Халхін-Гола». Багатоох, очевидно, схвилювали рядки

старого солдата. У відповідях генерала авторам листів, сердечних і співчутливих, чітко вгадувалася особистість цієї людини.

Ви прохаете написати про моє життя, — відповідає Цог комсомольцям, членам клубу «Фанел». Величезна ноберзьянська школи із Закарпаття. — Мушу сказати, що воно склалось, як і у багатьох інших людей мого покоління... Змалював залишився без батьків. Оснілля близньких родичів не було, провів дитинство, працюючи на багатіях. З перемогою народ-

ДО 40-РІЧЧЯ БИТВІ НА ХАЛХІН-ГОЛІ

ПОБРАТИМИ

ної революції моя доля різко змінилась. Народ і партія виховали і виростили мене, як і багатьох інших осиротілих дітей.

У 1932 році добровільно пішов у армію. В 1937 році закінчив артилерійське училище в Радянському Союзі, в 1946 році — бронетанкову академію в Москві, в 1956 році — академію Генерального штабу імені М. Ворошилова.

Далі Цог розповідає школярям, що воював на Халхін-Голі, а танком боровся проти японських мілітаристів в 1945. А за рік до закінчення Великої Вітчизняної війни разом з іншими слухачами бронетанкової академії бив гітлерівців під Кенігсбергом.

Зараз Цог багато сил віддає вихованню молодих офіцерів. Часто каже їм: «Вивчайте досвід Халхін-Гола... Це військова академія». Свою першу, халхінгольську академію, Цог прохав беззусильно юнаком, хоча і був командуючим артилерії народної армії. Один лист генерал відкладає, на котрусь мить, затримуючи широкую долоню на конверті.

— Донька Яковлева написала... Цог мовчить. Може в цей момент він знову побачив, як піднімаючи клуби пилу, вирзалась вперед червона монгольська кіннота, відчув, як вдарила його, Цога, артилерія. А літше зайнятої висоти пішли вперд танністи Яковлева.

Після багатокілометрового маршу по піщаних барханах, заповорені і атомлені, вони зразу викинулись у битву, обентежившись своєю сміливістю японців. Таким був задум командира Г. Жукова, який і вирішив найбільш морально і ірвопролиту Баян-Цаганську битву. В цьому бою танкісти-яковлеви виявили чудеса хоробрості і мужності.

Лист на пісторінки. «Події на Халхін-Голі — близькі нашій родині, — пише Галина Михайлівна із Севастополя. — Там загинув мій батько, номбриг Яковлев М. П. З великим хвилюванням читаємо ми все, що присвячено великій битві, і вдячні тим, хто пам'ятає її героїв. Сім'я наша, тобто я, ма-

ма, мій чоловік і донька — учениця восьмого класу, свято береже цю пам'ять, збирає матеріали, присвячені Халхін-Голу. Дуже хотілось дізнатись побільше, і, звичайно, про нашу дорогу і близьку людину.

Цог відповідає: «Шановна Галино Михайлівно! Мені дуже схвилював ваш лист. Він ще раз нагадав мені дні суворой молодості... Мені по-людськи зрозумілі ваші почуття, почуття дочки, що втратила батька.

Пам'ять про легендарного номбрига, Героя Радянського Союзу М. П. Яковлева вічно зберігатиметься в серці монгольського народу, за свободу і щастя якого він віддав своє життя».

ДЕРЖАВА, ГРОМАДСЬКІСТЬ, БАТЬКИ

Із записної
книжки педагога

НА ТОМУ УРОЦІ сонячного травневого дня учитель історії Мартоніської середньої школи повторював з восьмикласниками другий розділ нової радянської Конституції «Держава і особа». Травневого дня 1979 року — Міжнародного року дитини.

Висока білява дівчина, яка недавно вступила до комсомолу, читала статтю 35. Учитель потім ще раз наголосив на тому, що турбота про материнство і дитинство у нас — священний обов'язок усіх громадян СРСР... Урок проходив дуже цікаво, у щирій невимуженій бесіді. Діти згадали біографію Шевченка, читали напам'ять рядки, як брати і сестри Кобзаря розлізлися межі людьми, мов мишенята, а він пішов носити воду школярам. Згадали й рядки зі «Сну» про те, як під тинном опухла дитина голодна мре, а мати пшеницю на панцині жне. Згадалися й оповідання Мирного, Коцюбинського, Тесленка, і картини відомих художників. А далі нітка бесіди-розмови перейшла у наші часи, у наші дні: про золоте, щасливе дитинство радянських малюнків... Стрілка годинника показувала, що урок закінчується. І учитель, підсумовуючи його, дав учням проблемне питання:

— Хто у нас найбільше турбується про дітей? Пройшов тиждень. Знову настав урок основ Радянської держави і права. Учитель повторив своє запитання. Вгору піднялося багато рук. Учителя схилилася відповіді дітей... Він бачив підняти руки відмінників і тих, хто учився на четверки, трійки. Він знав, що кожна дитина — це окремий, своєрідний світ зі своїми поглядами, роздумами... А за дітьми стоять і сім'ї. Там теж було обговорення... Він міг би спитати кращого учня, за ним — іншого. Останній повторював б відповіді товаришів. І він звернувся у інший бік. Він запропонував дати відповіді письмово, на листочках... Діти написали, що найбільше турбується про їхнє дитинство партія,

Радянська держава, громадськість, а потім їхні сім'ї, їхні батьки. Учитель пішов далі...

— Відповіді правильні! А докази? Де ваші докази?

Та ж висока білява дівчинка, що читала статтю 35 нової Конституції, тихо сказала:

— Докази — це ми. Це наше село Мартонішівка...

1. ДЕРЖАВА

Вогненним валом двічі Нозоміргородщиною пройшла війна. І у Мартонішівці фашисти накоїли чимало лиха. А воно ж, зрештою, невеличке село. Батьківщині після війни вкрай необхідно було відбудувати сплюндровані, спалені, знищені міста, заводи, шахти, електростанції, підприємства сільськогосподарства. І все-таки партія, держава потурбувалися і про дітей. Споруджувалися школи, інтернати, санаторії, дитячі лікарні, піонерські табори.

У Нозоміргородському районі було споруджено школу-інтернат імені Гагаріна, нозі школи у Панчевому, Канежі, Турії, Нозоміргороді.

І у Мартонішівці Чудову двоповерхову школу на 450 учнівських місць із спортивним залом, кабінетами ідальнею, бібліотекою, піонерською кімнатою. Держава затратила півмільйона карбованців. Півмільйона! Школа збудована за багато років, не для одного покоління.

Потім почалося будівництво навчально-виробничого комбінату кошторисною вартістю сто тисяч карбованців. Діти тут, у рідному селі, опановуватимуть професії тракториста, комбайнера, будівельника.

У Мартонішівці ходять діти з сусідньої Кам'янки, Котовки. Підбала держави й про них — побудовано учнівський інтернат на 50 місць. Все там для них безплатно — постіль, харчування. Для школярів молодшого віку є групи подожженого дня. У навчальних кабінетах — кіноапарати, телевізори та інші потрібні навчальні прилади.

2. ГРОМАДСЬКІСТЬ

Швещ, директор Мартоніської школи, говорить:

— Я й не уявляю школи без щоденної допомоги парткому, правління колгоспу, сільської Ради, громадських організацій. Ми завжди разом розв'язуємо всі питання. Адже наші діти — це наше майбутнє.

Є в Мартонішівці два дитячі садки: «Малютко» — на правому березі Висі, «Сонечко» — у центрі села. Перший існує давно, а другий ввели в дію минулого року. Колгосп на його будівництво затратив сто тисяч карбованців. Тепер усі діти села дошкільного віку мають там місця. Кімнати просторі, гарні, затишні, є іграшки, є телевізори. Справді тут весело, добре, сонячно для дітей...

Голова сільської Ради Іван Федосійович Герлован запитав:

— Вас цікавлять цифри? Скажу... У дитячих садках діти харчуються безплатно. Сніданки, обіди, полудники, вечері — смачні і калорійні. На кожну дитину колгосп виділяє тільки на харчування по півтора карбованця. А ще є витрати на чистотельок, няньок, на обладнання, іграшки...

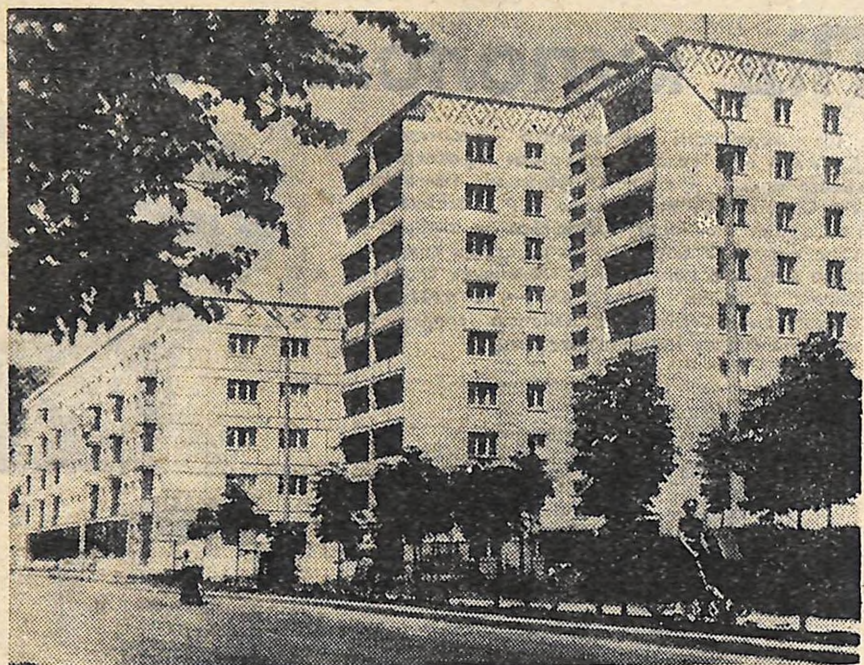
Додамо, що обіди для школярів подожженого дня дешеві — по чотири карбованці на місяць.

3. БАТЬКИ

Дитина виростає з сім'ї і повертається в сім'ю. Батьки дбають про виховання, навчання, здоров'я своїх дітей. Якщо говорити про їхні витрати, то залежать вони від віку дитини. Але, в основному, вони зводяться до одягу. Коли порівняти їх з витратами держави й громадськості, то різниця буде велика. На користь сім'ї. І, мабуть, про це треба пам'ятати усім нам. Завжди. І, мабуть, у Міжнародний рік дитини слід оглянутися навкруги, придивитися до нашого життя, до ніби звичайних буденних фактів. Які вони промовисті! Які вони чудесні! Як вони ще й ще раз нагадують, розповідають про ленінську турботу партії, Радянської держави, громадськості, батьків про наше найдорожче — дітей!

М. СТОЯН,
учитель Панчівської середньої школи.

ФОТОКОНКУРС «МК». «МОЄ РІДНЕ МІСТО»

На знімку: Кіровоград сьогодні. Вулиця Сугокліпська.
Фото В. ЧАНЧАРСЬКОГО.

МІНСЬК, 30 ЛИПНЯ.
(ТАРС). ПОСЛАНЦІ МОЛОДІ ВСІХ КОНТИНЕНТІВ, ЯКІ ПРЕДСТАВЛЯЮТЬ БІЛЬШ ЯК 110 СТУДЕНТСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ СВІТУ, ЗІБРАЛИСЯ НА VIII МІЖНАРОДНІ ЛІТНІ СТУДЕНТСЬКІ КУРСИ. ЦЯ ЗУСТРІЧ ПРОХОДИТЬ ПІД ЕГІДОЮ ЮНЕСКО.

ЛІТНІЙ ФОРУМ СТУДЕНТІВ

Прогресивний студентський рух відіграє в нашій країні велику роль у боротьбі проти підступів імперіалізму і мілітаризму, за міжнародну розрядку і соціальну справедливість, сказав, вітаючи гостей, секретар ЦК ВЛКСМ О. В. Жуганов. Мінська зустріч студентів збагатить молоді планети новим досвідом у цій благородній діяльності.

До учасників курсів звернувся заступник голови Президії Верховної Ради СРСР, Голова Президії Верховної Ради БРСР І. Є. Поляков, президент міжнародного союзу студентів М. Штепан та інші особи.

У програмі десятиденних міжнародних літніх курсів — лекції і дискусії, зустрічі з радянською молоддю на підприємствах і в колгоспах, знайомство з історичними пам'ятками Білорусії, вечори відпочинку в інтернаціональному клубі.

ТРАДИЦІЯ ЗВІТУЮТЬ МЕБЕЛЬНИКИ

На Кіровоградщині вже стали традиційними виробничі та творчі звіти трудових колективів. Минулої суботи на літній сцені парку імені 50-річчя Жовтня про свою роботу звітував колектив обласного виробничого об'єднання «Кіровоградмеблі».

Трудовики області добре знають продукцію об'єднання. Особливо популярністю користується у них меблевий гарнітур «Нарцис», якому присвоєно державний Знак якості.

Задовго до початку урочистої частини відвідувачі парку ознайомилися з історією підприємства, його продукцією, перспективами розвитку: про все це «розповідали» мальовничо оформлені стенди, Книга трудової слави, Дошка пошани, виставлені для огляду.

З інформацією про діяльність меблевого об'єднання виступив його генеральний директор В. О. Черненко.

Й. МИКИТИН.

СТАЛИ ПЕРЕМОЖЦЯМИ

Нещодавно було підбито підсумки конкурсу на кращий сценарій обласного обласного ЛКСМУ та управління культури обласного комітету.

Перше місце присуджено Л. Корній, завідувачі Іванівським дитячим садком Долинського району за сценарій «Посвячення в хлібороби». Друге і третє місця відповіли посіли працівники універсального торговельно-об'єднання «Кіровоград» Н. Скляниченко (сценарій «Посвячення в працівники торгівлі») та методист Будинку культури імені Калішніна Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів Л. Каманська (сценарій «Його величність робітничий клас»). Переможці нагороджені грамотами обласного комітету і грошовими преміями.

Л. МАРТИНЮК,
методист обласного Будинку народної творчості.

Вчора у вищих навчальних закладах країни почалися вступні екзамени. Тисячі юнаків і дівчат — учасників випускників середніх шкіл, робітників, колгоспників, службовців — зобов'язані перший крок до жаданих професій. Перший крок у перший день вступних екзаменів... Яким він був, цей перший день? Фотокореспондент В. ГРИБ зафіксував щасливу мить однієї з абітурієнтів Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна після екзамену.

Б. ПИЛИПЕНКО.

У цьому році наші народи урочисто відзначать сорокаріччя боїв на Халхін-Голі. Ім'я Вашого батька буде названо в числі тих людей, чий імені безсмертний. Наведу лише один документ, який свідчить про це і ретельно зберігається в Генеральному штабі МНА: 12 липня 1939 року товариша Яковлева, який показував зразки мужності і відваги в боротьбі за щастя нашого народу, було смертельно поранено ворожою самурайською кулею. В той час йому було 36 років.

Брати по зброї, радянські і монгольські воїни з глибокою скорботою поховали його в Чіті, одну з вулиць якої названо на честь героя.

Ім'я прославленого комбрига присвоєно одній із кращих танкових частин Монгольської народної армії.

На честь комбрига — героя, що загинув на монгольській землі, і танкістів-київців споруджено пам'ятник на місці Баян-Цаганської битви.

Надсилаю із свого аль-

бома на згадку про вашого батька, легендарного героя фотознімок пам'ятника.

А ось лист генералу, який на перший погляд не має відношення до безпосередніх подій на Халхін-Голі. Прийшов він із нагородного музею бойової слави Орловського ордена Леніна Червонопрапорного танкового училища імені М. В. Фрунзе. «Ми знаємо, — пишуть ветерани, — що наше училище в різні роки закінчували товариші із дружньої нам, радянським людям, Монгольської Народної Республіки. Дуже хочемо довідатися про їхню долю... Ось чому просимо Вас через управління кадрів розшукувати випускників Орловського танкового...»

Генерал розумів, що знайти цих людей непросто. «В кадрах», як показало перевірка, такі випускники не значаться. Архівні документи того часу відомостей теж не дали. «Ця робота, — пише в Орелі В. Цог, — вимагає багато часу. Обіцяю вам,

що коли пошастить встановити імена, ми терміново повідомимо». А через декілька днів ще один лист: «Радий повідомити, що здійснені нами пошуки увінчалися деяким успіхом. Зустрілися з одним випускником Орловського танкового училища. Його звали Аюшин Дембел. Йому зараз 72 роки. В училищі навчався з 1933 по 1936 рік. Разом з ним на курсі було дев'ять монгольських товаришів. Намагаємось знайти фотографії тих років. Коли пошастить знайти, ми їх вишлемо...»

І в Орлі, і в Улан-Баторі, починаючи пошук, знали, були впевнені в тому, що випускники училища очевидно приймали участь у боях на Халхін-Голі. А це означає, що стане відомою ще одна сторінка історії.

Є листи, а їх теж чимало, на котрі монгольським ветеранам відповідати важко. Адже в кожному з них є такі слова: хотілось би побувати в МНР, побачити своїми очима місця бойових подвигів, зустрітись з друзями по зброї.

СПОРТ

СПОРТ

СПОРТ

Під куполом — аси

На аеродромі авіаційного спортклубу ДТСААФ біля села Федорівки Кіровоградського району проходять фінальні змагання VII Спартакіади Української РСР і особисто-командний чемпіонат республіки з парашутного спорту. У боротьбу за нагороди спартакіади вступило понад 160 найсильніших спортсменів України. Серед них — 66 майстрів спорту, вісім заслужених майстрів спорту і майстрів спорту міжнародного класу.

СВОЮ ВИСОКУ майстерність у Кіровоградському небу демонструють абсолютні чемпіони і чемпіони світу — воронішівградці Валентина Закорєцька і Олександр Швачко, Ігор Тюрло зі Львова, чернівецький парашутист Григорій Сурабко, неодноразові чемпіони і призери Європи, країни, республіки. У складі суддівської колегії — полтавчани Іван Федчишин — перший радянський абсолютний чемпіон світу, чемпіонка і рекордсменка світу, заслужений майстер спорту, старший тренер збірної України княгиня Олександра Хмельницька та багато інших.

Головний суддя змагань, почесний президент парашутної комісії міжнародного спорту, генерал-лейтенант у відставці І. І. Лисов сказав нашому кореспонденту:

— З 1934 року, коли я зробив свій перший стрибок з парашутом, понад сорок років служив у Радянській Армії, можна сказати, під куполом парашута, здійснив 500 стрибків, став майстром спорту, суддею міжнародної категорії. Проте мої «парашутні здобутки» не йдуть у порівняння з активом, скажімо, учасників інших змагань Валентини Закорєцької. Вона перша дівка в світі, яка має на своєму рахунку понад сім тисяч стрибків. Повітряних асів на нинішніх змаганнях багато. Хочу підкреслити, що за своїм масштабом і майстерністю учасників вони можуть конкурувати з будь-якими змаганнями міжнародного рангу.

Честе Кіровоградської області захищають команди авіаспортивного клубу обласного комітету ДТСААФ і спортивного

клубу «Ігул», випробовували молодіжна команда авіаспортклубу.

Під час змагань їх учасники зробили понад 2250 стрибків. Уже пройшли групові комплексні стрибки, до програми яких входили також складання парашута, легкоатлетичний крос, метання гранати, а також одиночні стрибки на точність приземлення.

До кінця тижня будуть розіграні ще три справи: одиночні затишні стрибки з викопанням акробатичних виправ у вільному падінні, групові комбіновані та групові акробатичні стрибки з утворенням у повітрі квітки.

Змагання закінчатимуться у суботу, 4 серпня, масовим спортивним святом.

М. КАЛЯГІН.

На знімках: егері — І. І. ЛІСОВ; внизу — під час змагань. Фото В. ГРИБА.

ФУТБОЛ

На проміжному фініші

Команди другої ліги класу «А» перетнули проміжний фініш. З однаковими показниками завершили перше коло три клуби — нікопольський «Колос», чернівецька «Буковина» і армійці Києва. В їхньому активі 32 очка. Кіровоградська «Зірка» набрала 24 очка, забиваючи ворота суперників 23 м'ячі, а у своїй пропустила 19.

Наші земляки на 10-й сходинці. Нагадаємо, що минулого року на цьому відрізку чемпіонату «Зірка» була третьою. Вона тоді мала 32 очка.

Друге коло розпочнеться у п'ятницю, 3 серпня. «Зірка» у себе вдома прийматиме «Суднобудівника» з Николаєва.

А підсумкова таблиця першого кола така:

	І	В	Н	П	М	О
1. «Колос» (Н.)	23	14	4	5	36—21	32
2. «Буковина»	23	14	4	5	33—15	32
3. СКА (К.)	23	14	4	5	25—12	32
4. «Спартак»	23	13	5	5	31—16	31
5. СКА (Львів)	23	11	8	4	28—18	30
6. «Кривбас»	23	10	9	4	33—20	29
7. «Авангард»	23	10	8	5	36—21	28
8. «Кристал»	23	11	5	8	29—19	27
9. «Суднобудівник»	23	10	6	7	25—24	26
10. «Зірка»	23	9	6	8	23—19	24
11. «Новатор»	23	10	3	10	27—22	23
12. «Поділья»	23	10	3	10	26—30	23
13. «Фрунзенець»	23	9	4	10	25—26	22
14. «Торпедо»	23	7	8	8	23—32	22
15. «Колос» (П.)	23	8	5	10	18—25	21
16. «Атлантіка»	23	8	4	11	25—30	20
17. «Дніпро»	23	6	8	9	18—26	20
18. «Автомобіліст»	23	7	5	11	16—21	19
19. «Океан»	23	6	7	10	19—27	19
20. «Говерла»	23	5	8	10	18—24	18
21. «Шахтар»	23	5	6	12	27—39	16
22. «Десна»	23	5	6	12	16—32	16
23. «Локомотив»	23	5	4	14	19—27	14
24. «Металург»	23	2	4	17	16—46	8

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українській мові.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

316050, МСП,

м. Кіровоград,

вул. Луначарського, 36.

КІРОВОГРАДСЬКЕ ПРОФЕСІЙНЕ ТОРГОВЕЛЬНЕ УЧИЛИЩЕ

ПРИЙМАЄ УЧНІВ

НА 1979—1980 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Юнаків і дівчат з освітою за вісім класів приймають до груп з дворічним строком навчання для підготовки:

контролерів-касірів продовольчих товарів, контролерів-касірів промислових товарів;

до груп з річним строком навчання для підготовки:

молодших продавців промислових і продовольчих товарів (на базі восьми класів);

продавців промислових і продовольчих товарів (на базі десяти класів).

Без екзаменів приймають юнаків і дівчат, які закінчили вісім, дев'ять, десять класів і воїнів, звільнених у запас із лав Радянської Армії. Учнів забезпечують підручниками, стипендією в розмірі 32 крб. на місяць. Стипендія воїнів, звільнених у запас, — 60 крб. на місяць.

Час навчання зараховується до загального трудового стажу.

Приймання документів — до 15 серпня 1979 року. Вступники подають заяву із зазначенням вибраної спеціальності, характеристику, свідоцтво про народження або паспорт (пред'являють особисто), документ про освіту, довідку з місця проживання, медичну довідку (форма № 286), чотири фотокартки розміром 3x4 см.

До училища приймають юнаків і дівчат, яким на початок вступу минуло 16 років.

Адреса училища: 316012, м. Кіровоград, вул. Васильки, 5. Телефон 4-14-85.

Іхати до училища автобусами №№ 5, 20 або троллейбусами №№ 2, 4, 5, 6 до зупинки «Швейна фабрика».

Зам. 262.

Дирекція.

Кіровоградське міське професійно-технічне училище № 2 імені Героя Радянського Союзу О. С. Єгорова

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

НА 1979—1980 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

На базі 8 класів (строк навчання 3 роки) училище готує:

монтажників по монтажу сталевих та залізобетонних конструкцій, мулярів;

малярів (будівельних);

малярів (будівельних), штукатурів;

машиністів автомобільних кранів;

машиністів кранів (кранівників) по управлінню баштовими самохідними кранами;

штукатурів, ліцювальників-плитковиків;

ліцювальників-плитковиків-мозаїстів;

слюсарів по ремонту автомобілів;

електрослюсарів.

На базі 10 класів (строк навчання 1 рік) училище готує ліцювальників-плитковиків.

Навчання безплатне. Учнів забезпечують гуртожитком, триразовим харчуванням, двома формами одягу, підручниками.

Запрошуємо юнаків та дівчат, вік яких досяг 15 років.

Початок занять — з 1 вересня.

Прийом документів — з 15 квітня 1979 року.

Вступники подають такі документи: заяву, документ про освіту, свідоцтво про народження і паспорт, довідку з місця проживання, медичну довідку (форма № 286), 6 фотокарток (3x4 см).

Адреса училища: 316026, м. Кіровоград, вул. Червонозорівська, 23, телефони 7-14-17, 7-12-81.

Іхати автобусами №№ 2, 14 до зупинки «Мічуріна», № 29 до зупинки «Профтехучилище імені О. С. Єгорова» та троллейбусами №№ 2, 4, 6 до зупинки «Буддеталь» або «Короленка».

Зам. 473.

Дирекція.

Кіровоградська обласна автошкола добровільного товариства «Автомобіліст УРСР»

ПРОВІДИТЬ НАБІР НА КУРСИ ВОДІВ

категорії «А» — мотоциклів та категорії «В» — легкових автомобілів.

Особи, що закінчують курси, можуть працювати на автотранспортних та в інших організаціях.

Строк навчання — 2 місяці.

Звертатися на адресу: м. Кіровоград, вул. Габдрахманова, 3, телефон 3-03-98.

У районах області звертатися до голів райкомів ДТ «Автомобіліст УРСР».

Зам. 57.

Адміністрація.

БУДІВЕЛЬНО-МОНТАЖНОМУ УПРАВЛІННЮ КІРОВОГРАДСЬКОГО ЗАВОДУ ДРУКАРСЬКИХ МАШИНОК

терміново потрібні на постійну роботу:

кранівник (заробітна плата — 170—190 крб.);

слюсар (160—170 крб.);

муляр (180—190 крб.);

тесляр (170—180 крб.);

облицювальники (170—190 крб.);

бетонувальники (175—195 крб.).

Оплата праці — відрядно-преміальна. Одинаки забезпечуються гуртожитком.

Наша адреса: м. Кіровоград, пров. Великовисківський, 7-а. Іхати автобусом № 8 до зупинки «Садовик» (біля автовокзалу).

Адміністрація.

ЮНАКИ ТА ДІВЧАТА!

Якщо ви хочете набути середньої освіти і спеціальностей, вступайте до Ошківського середнього професійно-технічного училища № 7.

ПРИЙМАЮТЬСЯ УЧНІ НА ТАКІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

Транкторист — машиніст широкого профілю (учні здобувають середню освіту і спеціальність) — строк навчання 3 роки.

Транкторист — машиніст III-го класу — строк навчання 1 рік.

Майстер-наладчик тракторів — строк навчання 6 місяців.

Транкторист — машиніст для роботи на тракторах Т-150 і Т-150Н — строк навчання 3 місяці.

Училище приймає на трирічне й однорічне навчання юнаків та дівчат, які мають освіту за 8 класів; на однорічне навчання — юнаків і дівчат, які мають освіту за 8—10 класів; на трирічний курс — трактористів — слухачів з досвідом практичної роботи.

Випускники 10 класів і воїни Радянської Армії, звільнені в запас, навчаються за скороченою програмою і одержують стипендію (86 крб. на місяць).

Учнів забезпечують гуртожитком, харчуванням, вихідним і робочим одягом, стипендією.

Учні, які закінчують училище на «відмінно», мають право вступу до вузів поза конкурсом.

Початок занять з 1-го вересня і далі — в міру комплектування груп.

Вступники подають заяву на ім'я директора, автобіографію, документ про освіту, довідку з місця проживання і про склад сім'ї, медичну довідку, чотири фотокартки розміром 3x4 сантиметри.

Адреса училища: 317451, Кіровоградська область, Маловисківський район, с. Ошківське.

Зам. 535.

Дирекція.

Кіровоградське технічне училище № 6

за направленнями Кіровоградського заводу радіоприборів

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

на базі 10 класів — випускників шкіл і звільнених у запас із рядів Радянської Армії;

для навчання спеціальностей: токаря, слюсар-механік по радіоапаратурі, слюсар — інструментальник, електромонтер, електрогазозварник, столяр для роботи на заводі.

Інгородні забезпечуються житлом у благоустроєному гуртожитку заводу і підвищеною стипендією в розмірі: ті, що набувають спеціальності, токаря, — 85 крб. 06 коп., решта учнів — 77 крб. 38 коп на місяць.

Строк навчання звільнених у запас — 7,7 місяця, випускників шкіл — 10,5 місяця.

По довідці звертатися у відділ кадрів заводу на адресу: м. Кіровоград, вул. Андріївська, 113. Тел. 39-55-37.

Зам. 483.

Дирекція.

КІРОВОГРАДСЬКОМУ АВТОТРАНСПОРТНОМУ ПІДПРИЄМСТВУ ОБЛПОБУТ-УПРАВЛІННЯ

потрібні на постійну роботу:

водії категорії «С» 1, 2 і 3 класів (оплата по-часово-преміальна);

слюсар по ремонту двигунів;

касір (оклад 85 крб.).

Звертатися на адресу: м. Кіровоград, вул. Пролетарська, 10, відділ кадрів.

Адміністрація.

Зам. 64.

Друкарня імені Г. М. Димитрова

видавництва

«Кіровоградська правда»

Кіровоградського обкому

Компартії України

м. Кіровоград, вул. Гілки, 2.